

ВИШЕМ СУДУ У БЕОГРАДУ
КРИВИЧНОМ ВЕЋУ ИЗ ЧЛ 21 . СТ 4 ЗКП

Окривљени **Владан Влајковић** са пребивалиштем у Обреновцу, ул. Бранислава Нушића бр. 19, подноси:

ЗАХТЕВ ЗА ПОНАВЉАЊЕ
КРИВИЧНОГ ПОСТУПКА

- Примерака: 2 захева
- Прилога: 2x5
- УСБ: 2x1

ВИШИ СУД
У БЕОГРАДУ

03. 09. 2024

ПРИМЉЕНО

Који је окончан Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 465/21 од дана 22.11.2021. године, и правноснажном Пресудом Вишег суда у Београду К бр. 219/15 од 05.02.2021. године:

Због: разлога предвиђених чланом 473. ст.1 т. 3. ЗКП,

- и предлогом да Виши Суд у Београду након спроведене процедуре предвиђене чланом 476. ЗКП, захтев уважи и дозволи понављање кривичног поступка, а
- уколико утврди да су испуњени услови из чл 477 ЗКП, да наложи одлагање извршења казне затвора.

Образложење

Уводне напомене

Пресудом Вишег суда у Београду 2К 219/15 од 05.02.2021. године окривљени Владан Влајковић је оглашен кривим због извршења кривичног дела одавање војне тајне помагањем из чл. 415 ст. 2, у вези ст. 1 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци у шта му се има урачунати и време проведено у притвору. Наведена пресуда је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Кж 1 465/21 од 22.11.2021. године.

Након правноснажно окончаног поступка дошао сам до сазнања о постојању нових чињеница и нових доказа који ми нису били познати током редовног поступка, а који, да су били познати суду током редовног поступка, би довели до ослобођења од оптужби, како првоокривљеног Момчила Перишића, тако и друго и треће окривљених Миодрага Секулића и Владана Влајковића. Кључни закључак суда у вези чињеница релеватних за утврђивање кривичне одговорности за извршење кривичног дела од стране окривљеног Момчила Перишића, а што је од битног утицаја и на утврђивање одговорности окривљеног Влајковић Владана, је да је 14.03.2002. године окр. Перишић у Мотелу „Шарић“ предао представнику стране државе С.А.Д.-а Џону Неибору осам докумената, од којих само један (Колегијум НГШ од 11.10.2001. године) чини биће дела шпијунаже и истовремено према утврђењу суда представља документ који је окр. Перишић добио од окр. Влајковића. Суд је утврдио да су ти документи, приликом претреса на лицу места пронађени у торби Џона Неибора, а на основу утврђене чињенице да је део тих докумената постојао и на дискетама које су накнадно нађене код окр. Перишића, и за које дискете је суд утврдио да их је окр.

Перишић добио од окр. Влајковића, је закључено да су том приликом и предати од стране окр. Перишића.

До свог чињеничног закључка о предаји докумената критичном приликом суд је дошао поклонивши веру исказу сведока Драгана Телесковића (стр. 136 и 137 образложења пресуде) и увидом у потврду о одузетим предметима од Џона Неибора, у којој су били пописани документи који су наводно пронађени у торби Неибора, а међу којима је и спорни документ Колегијум НГШ (стр. 140 образложења пресуде). Ови документи су приложени судском спису од стране подносиоца пријаве тадашње Управе Безбедности ВЈ.

Окр. Перишић је негирао да је критичном приликом предао документе који су наводно приликом претреса пронађени у торби страног држављанина. Његову одбрану су подржали докази које је суд прихватио у делу утврђивања релевантних чињеница. Пошто није било ни једног директног доказа који би указао на извршену предају докумената, суд је до закључка дошао на основу претходно наведених доказа и поред тога што је изведеним доказима утврдио и да :

- нико од присутних, а испитаних сведока па ни сведок на чијем исказу је засновао осуђујућу пресуду – Телесковић Драган, није видео да је окривљени том приликом било шта предао страном држављанину па се оправдано поставља питање како је знао да се у торби Џона Неибора налазе тајна војна документа; (на 10 - тој страници Записника о сведочењу пуковника Драгана Телесковића, стоји његова изјава цитирам “ми нисмо видели тренутак примопредаје документа”)
- што је окривљени Момчило Перишић био одевен само у тренерку, само са телефоном и адресаром, а документи који су наводно одузети су имали 36 страна формата А4;
- што је утврдио да документи који су наводно пронађени у торби Неибора нису уопште директно фотографисани нити пописани на лицу места, већ накнадно у касарни у Топчидеру, што је супротно ЗКП-у а у фотодокументацији КТД се стрелицама и пропратним текстом сугерише да су спорни документи извађени из торбе на лицу места и враћени у торбу, иако се исти нигде на тим фотографијама не виде;
- што ни у самој касарни, где су наводно документи који су пронађени у торби појединачно фотографисани, а нити било кад накнадно, није фотографисан спорни документ Колегијум НГШ (стр. 140 образложења пресуде);
- што је суд утврдио да тај документ – Колегијум НГШ за који је окр. Перишић једино оглашен кривим, није постојао нити у папирној верзији, нити на дискетама које су након лишења слободе, следећег дана 15.3.2002. год одузете од окривљеног претресом његовог кабинета (стр. 145 образложења пресуде).

ПРАВНИ ОСНОВ ПОДНОШЕЊА ЗАХТЕВА ЗА ПОНАВЉАЊЕ ПОСТУПКА - РАЗЛОЗИ ЗА ПОНАВЉАЊЕ-

Чланом 473. ст. 1 тч. 3 ЗКП предвиђено је да кривични поступак завршен правноснажном пресудом може да се понови у корист окривљеног ако се изнесу нове чињенице или се поднесу нови докази који, сами за себе или у вези са ранијим чињеницама, могу довести између осталог до ослобођења од оптужбе.

Након правоснажности пресуде ја сам дошао до сазнања о новим чињеницама и новим доказима, такве доказне снаге, који да су били познати суду током поступка, би сигурно довели до супротног закључка суда у вези напред наведених кључних закључака. Ови докази у потпуности компромитују исказ сведока пуковника Драгана Телесковића и законитост поступка претресања, одузимања предмета и сачињавања потврде о одузетим предметима, на којим доказима се заснива закључак о одлучним чињеницама.

Одбрана, током редовног поступка није могла да дође до информација релевантних за прикупљање ових доказа, јер је сведок Телесковић, како у току истраге, тако и на главном претресу, упорно одбијао да саопшти податке о томе ко је са њим учествовао у поступку лишења слободе и прикупљања доказа - докумената наводно одузетих приликом лишења слободе. Истражни судија и претресно веће су такав његов приступ одобравали, што се види на страни 5 и 6 Записника о саслушању сведока Телесковића у истражном поступку и страни 14 Записника о саслушању Телесковића на главном претресу.

Подносилац захтева напомиње да је у првостепеном поступку јавност била у целости искључена, а да је на жалбеној расправи поступак коначно отворен за јавност, осим у делу излагања садржине докумената и доказа који се односе на садржину докумената. У складу са том одлуком одбрана је и поступала у прибављању доказа који се прилажу овим захтевом.

НОВИ ДОКАЗИ

Ја сам добио две Изјаве које су оверене код јавног оверитеља од стране Белошевић Мирослава Белог, официра Управе безбедности ВЈ који се у моменту хапшења окривљених налазио на месту секретара Управе безбедности ВЈ и шефа кабинета генерала Аце Томића са којим је био дугогодишњи лични пријатељ. Ради се о особи од изузетног неспорног поверења генерала Аце Томића, који је оперативно имао непосредна сазнања о току праћења и хапшења осумњичених. Такође ми је испричао све детаље око саме акције хапшења и прикупљања доказа као и чињеницу да у торби Џона Нејбора нису пронађена ојна документа што је за последицу имало прекид увиђаја у ресторану мотела „Шарић“ и наставк истог неколико сати касније у касарни у Топчидеру. Такођ ми је испричао и детаље у вези мењања материјалних доказа као што су фотографије са лица места и одбијања да се суду достави ВХС снимак претреса осумњичених јер се на њему јасно види да у торби Џона Нејбора није било тајих војних докумената.

Обе изјаве је дао за време живота генерала Аце Томића по његовом налогу и уз његову сагласност јер је желео да са овог света оде чисте савести.

Мирослав Белошевић Бели је поштујући захтев генерала Аце Томића дана 02.09.2024. године поднео „Обавештење – Изјаву“ надлежном Вишем тужилаштву у Београду у којој до детаља описује како је почела операција тајног праћења и снимања осумњичених те како је она окончана са посебним освртом на улогу пуковника Драгана Телесковића на чијој лажној изјави и уз помоћ његових фалсификованих материјалних доказа је заснована пресуда. Да ли је било или није било тајних војних докумената у торби Џона Нејбора једноставно се може проверити увидому ВХС снимак који је сачинио крими техничар Миле Јовановић и у оригиналне фотографије које је на лицу места у мотелу „Шарић“ израдио крими техничар Дејан Спасојевић. Војнбезбедоносна агенција (ВБА) упорно одбија да достави поменуте тражене доказе а Министарство одбране не дозвољава Дејану Спасојевићу да на ту тему да изјаву. Из тог разлога сам се обратио Поверенику

за информације од јавног значаја који је наложио ВБА да нам достави доказе које није желела да достави ни суду. Поступајући супротно од одлуке Повереника, ВБА је опет одбила да достави тражене доказе који би нас неспорно теретили уколико је заиста Момчило Перишић предао тајна војна документа. Поставља се оправдано питање зашто се крију једини материјални крунски докази и зашто на њима инсистирам ја уместо ВБА, тужилаштва или суда свестан да ако је тачна теза оптужнице да је Момчило Перишић предао поменути документа да бих на тај начин само потврдио пресуду и све оно што нас терети.

Од **нових доказа** у прилогу Вам достављам Изјаве и документа на која се позивам у захтеву за понављање поступка

- Изјава официра Белошевић Мирослава дата јавном оверитељу УОП-ИВ:333-2024 од 08.03.2024. године
- Изјава официра Белошевић Мирослава дата јавном оверитељу УОП-ИВ:387-2024 од 20.03.2024. године
- Обавештење – Изјава официра Белошевић Мирослава достављена Вишем тужилаштву у Београду дана 02.09.2024. године
- Решење Повереника за информације од јавног значаја
- Одговор Војнобезбедносне агенције на Решење Повереника

Сви ови нови докази добијени од више него кредибилног сведока када се повежу са „старим“ доказима које сам прикупио након правоснажности пресуде а које Вам достављам на УСБ-у, би НЕСПОРНО довели до ослобађајуће пресуде да сам за њих знао у току самог судског процеса. Напомињем дани те „старе“ доказе нисам имао у току судског поступка.

На УСБ-у Вам достављам доказе који само допуњују и потврђују неспорну кредибилност и истинитост **нових доказа**:

- *Исказ сведока МОМЧИЛА МИЛОСАВЉЕВИЋА*
- *Исказ сведока МИЛИЋ БОШКА*
- *Исказ сведока ЂУРИЋ ЗОРАН*
- *Графоскопско вештачење потписа*
- *Фалсификовани Криминалистичко технички документ (КТД) и његову насловницу*
- *Анализа фотографија из КТД-а из којих се увећањем лако може видети да су фотографије на којима је сугестивним стрелицама обележен војни документи нађен у торби Џона Нејбора заправо документи на енглеском језику*
- *Потврде о одузетим предметима*

ЗНАЧАЈ НОВИХ ДОКАЗА

Сведочење и самостална иницијатива непосредног сведока догађаја, официра Мирослав Белошевића Белог, секретара Управе безбедности, шефа кабинета Аце Томића и члана колегијума Управе безбедности и личног пријатеља генерала Аце Томића је доказ који се не може ниподиштавати и игнорисати из простог разлога што лице са тим дужностима у Управи безбедности је дужно да зна више детаља него што зна сам начелник Управе безбедности. Ако се томе дода чињеница да је он своје изјаве код јавног оверитеља дао за живота и по одобрењу генерала Аце Томића те да се оне у потпуности поклапају са „старим“ доказима које сам прикупио након осуђујуће пресуде а које Вам прилажем на

УСБ-у, нема сумње да би нови докази произвели нову правну реалност и довели или до одустајања од оптужнице или до ослобађајуће пресуде. Имајући у виду да је он своја сазнања доставио и Вишем тужилаштву у Београду свестан да лажна сведочења и промена материјалних доказа због апсолутне застаре и смрти пуковника Телсковића коме је фалсификовање доказа и лажно сведочење било *modus operandi* неће на жалост произвести било какву кривичну санкцију али ће довести кад тад до преко потребне истине и правде за нас окривљене.

Да су ови предложени докази били познати суду током поступка сами за себе и у вези са другим изведеним доказима би потврдили потпуну незаконитост процедуре одузимања предмета, не приказивања и снимања тих предмета приликом лишења слободе, иако је цео догађај сниман и камером и фотоапаратом, не показивања предмета који се одузимају од лица приликом сачињавања потврде о одузетим предметима. Тиме су и у потпуности компромитовали исказ јединог сведока којем је суд поклатио веру поводом лишења слободе и наводног проналаска и одузимања предмета.

У обзир се мора узети чињеница да је војска незаконито хапсила цивлног потпредседника Владе Србије и мене као цивила без координације са СДБ и МУП-ом, што није својствено деморатским друштвима већ војним хунтама. Такође се мора узети у обзир мотив једног осредњег пуковника војне службе безбедности какав је био Драган Телсковић имајући у виду да је његов колега, потпуковник из друге службе тачно годину дана након нашег незаконитог хапшења стрељао председника Владе Србије Зорана Ђинђића. Момчило Перишић му је био потпредседник.

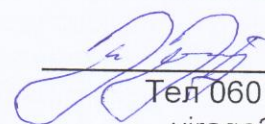
Са свих напред наведених разлога подносилац затева за понављање поступка ставља:

ПРЕДЛОГ

Да Виши суд у Београду, пошто достави примерак захтева за понављање поступка Вишем тужилаштву у Београду ради давања одговора, те уколико нађе за потребним и да провери чињенице из захтева, и након тога **УВАЖИ** захтев и **ОДРЕДИ ДА СЕ ОДРЖИ НОВИ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС.**

У Београду, 02.09.2024.год.

Подносилац захтева за
повнављање поступка
Владан Влајковић

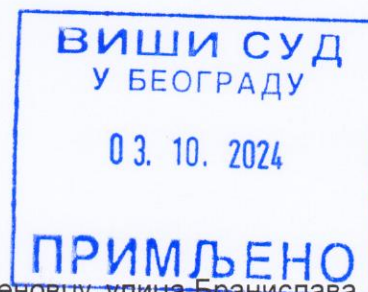
Тел 060 44 72 111

viraga21@mts.rs

Б. Нушића 19

11500 Обреновац

ВИШЕМ СУДУ У БЕОГРАДУ
КРИВИЧНОМ ВЕЋУ ИЗ ЧЛ 21. СТ 4.
КВ3765/24 од 03.09.2024. године

Окривљени **Владан Влајковић** са пребивалиштем у Обреновцу, улица Бранислава Нушића 19, подноси:

ДОПУНУ ЗАХТЕВА ЗА ПОНАВЉАЊЕ ПОСТУПКА

Поштовани, достављам Вам допуну Захтева за понављање поступка достаљањем Изјаве заставника војне полиције Дејана Спасојевића која је оверена код јавног оверитеља Драгане Смиљевећ под бројем УОП-IV:1371-2024 дана 02.10.2024. године. Подофицир Дејан Спасојевић је дан 14.03.2002. године као крими техничар у батаљону војне полиције, фотографисао предмете који су пронађени у џеповима и торби Џона Дејвида Нејбора и Момчила Перишића на лицу места у ресторану мотела „Шарић“. Спасојевић у својој изјави недвосмислено потврђује чињенице које сам истицао у својој одбрани а истицали су их и други окривљени тј. да није било никаквих војних докумената нити примопредаје истих у мотелу „Шарић“ а ради се о следећим чињеницама које су у Изјави наведене:

- Међу одузетим и фотографисаним стварима на лицу места није било никаквих тајних војних докумената нити стенограма колегијума НГВЈ од 11.10.2001. године
- Комплетан Криминалистичко технички документа који представља службену исправу је фалсификован почев од тога ко га је израдио до потписа претпостављеног старешине капетана Момчила Милосављевића
- Јасне фотографије у боји, добре резолуције које израдио Дејан Спасојевић а које су биле у Криминалистичко-техничком документу (КТД), су замењене фотографијама насталим у касарни у Топчидеру или „скиданањем“ са ВХС снимка на којима се ништа не види

Ова Изјава Дејана Спасојевића кореспондира са изјавама и другим доказима које сам Вам доставио у Захтеву за понављање поступка. Простим увидом у Криминалистичко технички документ о којем у својој изјави Дејан Спасојевић пише види се да су у питању фалсификати.

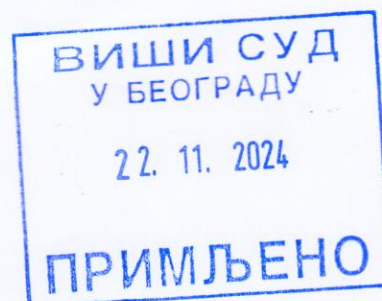
Молим Вас да са посебном пажњом прочитате приложену Изјаву јер се ради о кредибилном сведоку који је први ушао у мотел „Шарић“ и који је присуствовао претресу и хапшењу осумњичених те израдио фотографије које је имо прилике и након овог догађаја да прегледа. Вредност његове Изјаве утолико је већа имајући у виду да се ради о активном војном лицу, које трпи велики притисак припадника Војнобезбедоносне агенције да не исприча све оно што зна о овом догађају а што представља потпуну супротност ономе што је суд утврдио ослањајући се на фалсификоване доказе.

Обзиром да је суд погрешно утврдио да је спорни стенограм колегијум НГВЈ потпредседник Владе Србије Момчило Перишић добио од мене а који је представљао предмет извршења кривичног дела шпијунаже и одавања војне тајне у помагању, сматрам да да би утврђивање чињеница да у мотелу „Шарић“ није било никакве примопредаје војних докумената довело до мог ослобађања од одговорности као и ослобађања друге двојице окривљених и осуђених.

Прилог: Изјава Дејана Спасојевића

Подносилац
Владан Влајковић

Вишем суду у Београду
Кривичном већу из чл. 21.25.4
КВ3765/24 од 03.09.2024. године

Осуђени **Владан Влајковић** са пребивалиштем у улици Бранислава Нушића у Обреновцу, подноси:

ДОПУНУ ЗАХТЕВА ЗА ПОНАВЉАЊЕ ПОСТУПКА

Поштовани, подносим допуну Захтева за понављање поступка јер ову ИЗЈАВУ коју Вам шаљем у прилогу текста нисам имао у моменту подношења Захтева за понављање поступка. Изјава је дата директору Војнобезбедоносне агенције дана 19.11.2024. године од стране Мирослава Белошевића Белог, официра Управе безбедности, шефа кабинета начелника Управе безбедности генерала Аце Томића и уједно члана колегијума Управе безбедности ВЈ која је вршила праћење и хапшење Момчила Перишића, Џона Нејбора, Секулић Миодрага и моје маленкости Владана Влајковића.

Не постоји кредибилнији живи сведок од њега јер је био савременик тих догађаја и по функцији коју је обављао знао је се детаље у вези фабриковања „шпијунске афере“ Перишић. Нема сумње да смо ово знали у току судског поступка те да је поменути господин дао изјаву у свијству сведока да би пресуда била ослобађајућа. Предлажем да се саслуша поменути сведок те да се коначно од ВБА затраже оригиналне фотографије које је израдио на лицу места Дејан Спасојевић и ВХС снимак који је такође на лицу места у мотелу „Шарић“ сачинио Миле Јовановић а који ВБА упорно одбија да достави и поред упозорења Повереника за информације од јавног значаја. Одбили су то да доставе и суду што недвосмислено стоји у пресуди.

Прилог:

- Изјава Белошевић Мирослава Белог

Подносилац захтева
Владан Влајковић